

Sagen har naturligtvis ingen Betydning, forsaavidt den Forbrydelse, hvorom der handles, i den militære eller borgerlige Straffelov er belagt med Straf af offentligt Arbejde, men saaledes, at allerede den lovbestemte Strafs laveste Grad overstiger 18 Maaneders. Spørgsmaalet kommer først frem, hvor Straffelovene anvende Strafarbejde som Straf uden at have fastsat noget Minimum for samme, og det hvad enten der tilstedes et Valg af forskellige Strafarter, eller Strafarbejde er fastsat som eneste Straf for Forbrydelsen, muligt kun med en Begrændsning af Maximum. Dette Sidste er nu for Udcastets og dermed for de egentlige militære Forbrydelses Vedkommende overmaade sjeldent Tilfældet — feiler Udvalget ikke, finder det kun Sted ved Bestemmelsen af Straffen for Nømning i Gjen-tagelsestilfælde §§ 84 og 86 —, hvortil Udcastet jevnligt bestemmer, at Straffen kan stige til Strafarbejde, eller paa anden Maade aabner Afgang til et Valg imellem Straf- arbejde og andre Strafarter. I disse Tilfælde vil en Forandring af Reglen i § 10 vistnok medføre, at de militære Domstole ville kunne anvende Forbedringshusarbejde under 18 Maaneders som Straf for militære Forbrydelse. Men ligesom Udvalget efter det Anførte overhovedet ikke kan tillægge den Afgang fra Hæren, som herved muligt kunde bevirkes, nogen afgjørende Vægt, saaledes er det ingenlunde givet, at der hyppigt vil blive Spørgsmaal om at anvende de lavere Grader af Strafarbejde som Straf for militære Forbrydelse. Det maa med Lovudcastet erkendes, at disse ofte ikke have deres Udpring fra noget fordærvet Sind, men kunne være en Følge af et Dieblits Svaghed eller Forglemmelse, men da de militære Fængselsstraffe, der i Strengthed nærme sig til Strafarbejde, vedblive at bestaa, ville Dommerne jo netop ved Valget af den forskyldte Straf kunne tage Hensyn til Forbrydelsens hele Væsen og forbeholde Anvendelsen af Strafarbejde for saadanne Lovovertrædelser, hvor Handlingens egen Natur kræver en saa alvorlig Røvselse. Overgangen fra selve den strengeste Fængselsstraf til offentligt Arbejde, der medfører saa betydelige Følger for den Paagjældendes hele Fremtid, vil,

selv om Dommeren vælger den laveste Grad af dette sidst, altid være meget sølelig, og man behøver derfor ikke at frygte for, at Krigsretterne, hvor Straffeloven tilstoder et Valg imellem forskellige Straffesonder, skulde gjøre en udstrakt Brug af de lavere Grader af denne Straf. Og selv om de i hine sjeldne Tilfælde, hvor Strafarbejde ubetinget er fastsat som Straf, og hvor det saaledes maa siges, at 18 Maaneders Forbedringshusarbejde er den laveste Straf, Lovudcastet har tænkt sig, skulde vælge en lavere Grad, vilde tilvisse den Formildelse af Lovudcastets Straffebestemmelse, som herved vilde bevirkes, ikke kunne medføre nogen som helst Betænkelighed.

Større Betydning kunde Sagen synes at have i de Tilfælde, hvor den Militære skal dommes efter den borgerlige Straffelov for en Forbrydelse, der ubetinget er belagt med Straf af offentligt Arbejde, saasom grovt Tyveri, og hvor det da ikke vil staa i Krigsrettens Magt istedetfor samme at anvende militært Fængsel. Men netop i disse Forhold turde Principet om lige Stilling for Loven — lige Straf for lige Bøde, hvad enten Forbryderen er Soldat eller civil Borger — gjøre sig gjældende med umodstaelig Magt, og det saameget suarere som efter vor nuværende Hærordning den Tid, i hvilken den Værnepligtige er inde til Tjeneste, er saa kort, at det ofte vil bero paa en Tilfældighed, om det bliver de militære eller de borgerlige Domstole, der ville komme til at paakjende Sagen, og hvor denne Omstændighed dog vilde komme til at udøve en saa afgjørende Indflydelse ikke blot paa det umiddelbare Straffesonde, men dermed tillige paa den Domsældtes hele Fremtid. Det maa derhos ved hele dette Spørgsmaal erindres, at Loven om Værnepligt af 6te Marts 1869 § 3 tillader Krigsministeriet at anvende Personer, som have udstaaet Strafarbejde, og som paa Grund heraf ville være at udelukke af Hæren, ved særlige Arbejdskommander eller paa anden Maade, og at disse Personer saaledes ikke ganske ville være tabte for Landets Forsvar.

I Overensstemmelse med det saaledes Udvalgte foreslaar Udvalget at ophæve den om- spurgte Forskel imellem den militære og bor-